

ಮಗಳನ್ನ ಮಾತನಾಡಿಸುವಾಗ ಅಪ್ಪನ ಮುಖಿದ ಗರೆಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಧುಮುಧಮು ಎಂದು ಅವರೆಂದೂ ಬಂದವರಲ್ಲ. ಬಂದರೂ ಅಳಿಯನ ಬಗ್ಗೆ ಇವೆಂದು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದವರಲ್ಲ. ಯಾರು ಕೀವಿ ಚುಚ್ಚಿದರೋ ಏನೋ? ‘ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾನೆ, ಏನು ಮಾಡ್ತಾನೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡ್ತೋತಾನಾ, ಮನೆಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ದಿನಸಿ ತಂದು ಹಾಕ್ತಾನಾ, ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಚಟುಗಳು...’ ಅಪ್ಪನ ಪ್ರಶ್ನೆಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವವ್ಯವರಲ್ಲಿ ಮಗಳಿಗೆ ಸಾಕುಸಾಕಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಬೇಸತ್ತು, ‘ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನೇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯಂದಿರ ಬಳಿಯೇ ನಡೆಸಿ’ ಎಂದು ಅಡುಗೆಕೊಳ್ಳೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಂಡದ್ದಾಯಿತು. ಸಂಚಯ ಕಾಫಿಯೂ ಆಯಿತು. ಕೊನೆಯ ಬಿಂಗೆ ಅಪ್ಪ ಹೋರಬು ನಿಂತಾಗ ಮಗಳ ಮುಖಿದ ಗರೆಗಳು ಸದಿಲಗೊಂಡವು. ಪಂಚೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಅಪ್ಪ ಏನನ್ನೋ ನೆನಿಸಿಕೊಂಡವರಂತೆ – ‘ಮಗಳೇ, ನಿನ್ನ ಅಮೃನ ಕಾಸಿನಸರ ತಗೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರ್ಬಳಿ ಅದನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡ್ದಿಯು. ಮುಂದಿನ ವಾರ ಯಾವುದೋ ಮದವೇ ಹೋಗೋಲಿತ್ತು’ ಎಂದರು. ಎದೆ ಧಸಕ್ಕಂಡಿತು. ಅಪ್ಪನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಆಗಮನದ ಉದೇಶ ಮಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು.

ಕೊಡು ಎಂದು ಅಪ್ಪ ಕೇಳಿದ ಕಾಣಿನ ಸರವನ್ನ ಕೊಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಸರ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಬೇತಾರಿ ಸೇರಿ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಈ ವಿವರ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ?

‘ಹೊತ್ತು ಯಿತಮ್ಮ’ ಎನ್ನುವ ಅಪ್ಪನು ಮಾತು ಕೋಣೆಯೋಳಿಗೆ ಹಣಿಗೆ ಕೈಚಚ್ಚಿ ಕೂತವಳನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿತು. ‘ಟ್ರಿಂಕನ ಬಿಗ ಹುಡುಕ್ಕು ಇದಿನಪ್ಪ... ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳು’ ಎಂಳಳು. ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅವಸರಿಸಿದಾಗ ಮಗಳು ಹೋರಿಗೆ ಬಂಡಲು.

‘ಅಪ್ಪಾ, ಯಿಡವಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಕಾಣಿಸರವನ್ನು ಟ್ರಿಂಕಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಟ್ರಿಂಕನ ಬೀಗವನ್ನು ಅವರು ಮರೆತು ಜೀಬಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಂಕಾಂಡು ಹೋಗಿದಾರೆ. ಈಗ ಏನು ಮಾಡೋಯದ್ದು?’

ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಮಗಳೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು: ‘ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಈಗ ನೀವು ಹೋಗಿಟ್ಟಿಬ್ಬಿನ್ನು ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹೀತಿರವೇ ಕಾಣಿನ ಸರ ಕಳಿಸ್ತಿನಿ, ಆಯ್ತಾ?’

ಮಗಳ ಮನಸ್ಸು ಒಂದಿದವರಂತೆ ‘ಸರಿ ತಾಯಿ’ ಎಂದರು ಅಪ್ಪ.

ಮಗಳ ಮನೆಗೆ ಅಪ್ಪ ಬಂದುಹೊದ ಮಾರನೇ ಸಂಚಯೇ ಅಳಿಯ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂತ ಮಾವ ಮತ್ತು ಅಳಿಯ ತಾಂಬೂಲದೊಂದಿಗೆ ದೇಶಕೋಶಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳಮನಸೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾ ಕಾಣಿಸರವನ್ನು ಬೇತಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಗಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾಣಿಸರದ ಈ ಕಥೆ ಅಮೃನ ಆತ್ಮಪೂನತೆಯ ಅಪ್ಪಾವ್ ಉದಾಹರಣೆಯಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ತೇಯುವ ಅಮೃನಂಥವರಿಗಷ್ಟೇ ಟ್ರಿಂಕೆಗೆ ಬಿಗ ಹಾಕಿ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಸಾಗಹಾಕುವ ಬದಿಯಾ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇನೋ? ಅಮೃ—ಅಪ್ಪನ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾದ ಆ ಟ್ರಿಂಕಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಟ್ರಿಂಕೆಂದ ಕೂಡಲೇ ನೆನಿಸಿಗೆ ಬರುವುದು ಅಮೃನಂಥವರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಟ್ಟುವ ಕಥೆಗಳೇ. ‘ತೊಟ್ಟಿಲ ಹೊತ್ತೋಂಡು / ತವರ ಬಣ್ಣ ಉಟ್ಟೋಂಡು / ಅಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟೆಮ್ಮೆ ಹೊಡಕೊಂಡು’ ಎನ್ನುವ ತವರಾರ ತಿಟ್ಟತ್ತಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ಚಿತ್ರಣ ನೆನಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಇರುವಂತಿದೆ. ತೊಟ್ಟಿಲು, ಹೊಸ ಸೀರೆ, ತೊಟ್ಟಿಲ ಸಿರಿಗಾಗಿ ಕರೆಯುವ ಎಮ್ಮೆ — ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯೇ... ಆದರೆ ಮಗುವಿಗಾಗಿ ಬಂದಿಟ್ಟು ಅಟಿಕೆಗಳು, ಹೀಗೆಂದೋ